

sjæl	see	hjemme	rundt
blive	ret	sneefnokk	smuk
sagde	hen	raabte	skinnende

sidste	kolde	prægtigere	slaae
holdt	nu	var	een
rigtignok	lille	strøget	i

den	lys	til	saae
lige	vare	op	død
sammen	var	et	i

hvad	mig	flor	villet
stærkt	nu	sad	end
et	det	i	man

(1)

men	i	til	smukt
tag	lille	huse	i
ganske	han	trække	gud

(2)

tykke	der	varme	hendes
til	syntes	muren	gaden
lille	vare	morgenstue	store

(3)

saae	koldt	krog	julelys
lyse	tusinde	stump	mange

pige	en	denne	ene
ud	svovlstikke	sagde	over

varm	under	æbler	hele
og	godt	næsten	en
af	var	en	stegte
fiint	mod	hvad	større

saadan	der	rige	koldt
vidste	glands	hun	at
en	saa	at	mere
en	den	af	hun

havde	hun	varme	den
paa	høiere	nytaars	det
ved	og	gamle	høit

gamle	lille	de	kom
klare	i	havde	gik
foer	der	nu	ihjel

(1)

hun	under	om	havt
end	paa	det	faldt
ritsch	igjen	mere	hvor

(2)

og	nøgne	gik	skilling
kakkelovn	sad	svedsker	spruddede
hun	og	glæde	kolde

(3)

lige	gaae	de	stuen
------	------	----	-------

vilde	lille	vare	gaden
-------	-------	------	-------

alle	og	en	saa
den	hvilken	ogsaa	gud
saa	mormoer	jo	hvor
godt	ligesom	da	tænkte
havde	tændte	hun	sagt

lille	saa	saa	sidst
tøfler	deiligt	porcelain	hænder
saa	skinnede	det	ikke
paa	sprang	den	svovlstikke
strøg	saa	saa	hun

underligt	fyldt	de	af
over	svovlstikke	i	den
med	og	messingtr	sidste

børn	mørk	anden	at
hende	ud	hun	lysene
dækket	gaden	brændte	de

(1)

havde	gammelt	nytaarsaften	mundten
stod	slukkedes	og	med
det	ja	den	stoppet

(2)

den	den	en	svovlstikke
var	kulde	og	af
lille	der	lidt	død

(3)

paa	faldt	mere	den
-----	-------	------	-----

ja	i	der	den
----	---	-----	-----

da	slukkedes	havde	det
kunde	vraltede	henne	brændte

vare	frem	bundtet	paa
den	en	var	i
ud	hvad	svovlstikke	smaa

seet	ingen	ingen	sig
og	den	kniv	nakken
naar	og	i	forklæde
forbi	og	kun	lille
var	hun	muur	i

der	ingen	fra	pige
svovlstikke	i	naar	den
dag	det	det	forkuet

ind	aften	vugge	tøfler
hun	hun	købmand	det
skinnende	svovlstikke	og	nytaarsaften

(1)

gaaer	blaa	han	saa
moder	hende	det	paa
og	en	gjorde	hun

(2)

de	røde	ihast	og
glæde	ny	der	de
hun	kun	lille	den

(3)

med	han	falder	var
døde	lille	grene	pige
sin	fattige	lille	sad

da	hunger	givet	brændte
tænkte	sneede	en	største
fra	havde	det	der

af	gaaet	med	at
der	aften	krogen	forsvandt
disse	bundt	hun	frøs
hun	den	glasdøren	ikke
sprækker	gaffel	kakkelovne	hun
ene	saa	og	en

den	og	hvor	grueligt
dem	ikke	lille	før
en	fødderne	knippe	i

og	den	fødder	udbrændte
foran	havde	var	i
store	og	var	paa

(1)

i	den	hun	fløi
den	trukket	peeb	hun

(2)

var	juletræ	og	een
mormoer	og	et	hun

kjøbt	taget	gamle	vare
-------	-------	-------	------

i	i	lue	klar
---	---	-----	------

(3)

kulde	kinder	velsignet	saae
mormoer	satte	det	den
med	turde	var	ingen

to	de	svovlstikke	til
ildstriben	arm	hjælpe	brugt
lille	forfrossen	hun	deiligt

mild	lille	væggen	de
solgt	gaaer	dug	og
og	paa	ryggen	og

med	fattig	haanden	deilige
skilling	blanke	gaasesteg	havde
det	svovlstikke	du	hiem

saa	og	mod	een
høiere	stads	hun	ogsaa
mormoer	en	havde	krøllede

blev	saa	jeg	smaa
ved	hun	det	da
naar	stjerner	om	angst

(1)

rigtignok	store	haanden	den
dampede	sulten	strakte	hoved

(2)

nøgne	brændte	frosset	ligesom
klar	en	krøb	røde

saae	eet	de	var

mængde	og	dette	op

(3)

var	bordet	pynte	vogne
med	ind	hvad	billeder
paa	denne	gjøre	den

og	seet	flammen	glandsen
hun	hun	stjerne	til
gaasen	i	dem	mørke
af	det	slukkedes	hun
med	op	bart	saa
god	turde	ingen	tabte

hende	og	to	lyste
been	men	den	hende
strakte	i	ingen	gule

grueligt	gaas	var	allerede
ud	var	strøg	dem
hænder	der	mellem	pige

finde	fødder	sig	begyndte
aldrig	dem	over	hun
en	med	brændt	fra

(1)

i	som	trak	varme
---	-----	------	-------

(2)

dreng	mod	varme	ny
-------	-----	-------	----

hos	jo	med	paa
et	der	en	grønne

gaasesteg	stod	smiil	den
lys	gik	lille	sad

(3)

smaa	der	hun	fingrene
der	der	at	lugtede
klarere	gik	lang	op

havde	endnu	kunde	pige
hun	glands	hvor	deiligste
ikke	ud	den	nei

den	blev	messingku	aften
med	vilde	næsten	lys
glands	der	en	ogsaa

liig	saa	hendes	selv
veiret	svovlstikke	juletræ	aaret
hun	lille	sagde	nytaarsmo

brogede	for	i	ak
haar	det	skinnet	holdt
for	været	lige	vinduer

og	den	og	været
en	gik	var	hendes
den	fader	hende	kulde

(1)

var	de	svovlstikke	da
dag	men	om	ingen
rest	den	den	de

(2)

dør	gjennem	ned	om
den	den	da	hun
veed	og	løb	der

(3)

kunde	gjennemsi	endnu	der
velsignet	lange	straa	som
sidste	og	bruge	hen

gamle	stryge	var	den
tøffel	varmede	borte	skyndte
bundtet	himlen	kom	eneste

faldt	boutikvindi	et	den
klude	var	mormoer	eneste
bare	af	nu	een

det	jo	det	med
juul	de	den	hendes
fik	hos	borte	mormoer

men	nu	haanden	
andet	o	havde	da

	ud	pyntet	saa
kulde	sig	ilden	aar

velsignede	det	lyste	og	i	men	stor	muren
(1)				(2)			
fadet	er	faaet	sig	hele	og	det	stakkel
meget	har	end	begge	pige	høit	og	med
hvoraf	gik	stor			skjøndt	at	som
(3)							
saa	huset	med	gaden	var	af	gik	havde
smukt	og	med	endnu	sad	jernkakkele	hvid	hjemme
den	det	ind	holde	vinden	løftede	gulvet	lyste

Vejledning til klipning af ordposen:

Foldning:

- **Rød linje:** Fold papiret langs den røde linje markeret (1). Jo mere nøjagtig denne fold er, desto bedre bliver resultatet, når du klipper til sidst.
- **Blå linje:** Fold derefter langs den blå linje markeret (2).
- **Grøn linje:** Fold langs den grønne linje markeret (3), så du kan se den farvede tabel til næste trin.

Klipning:

- **Lilla linjer:** Klip langs de lilla linjer *hele vejen til kanterne* af papiret for at fjerne marginerne fra bunden og venstre kant.
- **Orange linjer:** Klip langs de orange linjer, men *klip ikke helt igennem til kanten*. Stop lige ved margin for at gøre det næste trin nemmere.
- **Gule linjer:** Klip langs de gule linjer, du behøver ikke at klippe de blank bokse ud - de er tomme. Du burde ende med pæne ord i samme størrelse til din ordpose :)

